

LUẬT DI SA TẮC BỘ HÒA HÊ NGŨ PHẦN

QUYỂN 4

Phần 1: GIỚI PHÁP CỦA TỖ KHEO

Đoạn 3: NÓI VỀ HAI PHÁP BẤT ĐỊNH

Đức Phật ở tại thành Xá-vệ. Bấy giờ, Bạt-nan-đà thường tới lui nhà một cư sĩ. Vào một buổi sáng sớm nọ, Bạt-nan-đà đắp y mang bát đến nhà cư sĩ ấy. Ở nhà chỉ có mỗi một vợ cư sĩ, Bạt-nan-đà trái Ni-sư- đàn nơi chỗ vắng vẻ rồi cùng bà ta ngồi nói những lời xấu xa, thô tục về dâm dục. Khi ấy, Lộc-tử mẫu Tỳ-xá-khư nghe Bạt-nan-đà cùng người vợ cư sĩ ngồi một mình nơi chỗ vắng nói những lời thô ác về dâm dục, nghĩ: Nếu cư sĩ về bắt gặp chắc sinh tâm xấu đối với Tỳ-kheo khác, cũng như sẽ khiến Bạt-nan-đà trong đêm dài sinh tử thọ nhận nhiều khổ não. Ta nên sai người đến bạch với Đức Thế Tôn. Bà liền bảo Bà-la- môn tên là Na-lân-già, người thường được bà sai đến cúng dường Phật: Người đến chỗ Đức Phật, đầu mặt đánh lễ sát chân Ngài, rồi trình bày rõ việc này. Người Bà-la-môn liền đến bạch Phật. Đức Phật vì Bà-la- môn Na-lân-già giảng nói pháp diệu rồi bảo trở về. Nhân việc này, Đức Phật tập hợp Tỳ-kheo Tăng, hỏi Bạt-nan-đà: Thật sự thầy có như vậy không? Bạt-nan-đà thưa: Thật sự có như vậy, bạch Đức Thế Tôn... Đức Phật bằng mọi hình thức quở trách, như trong giới dâm đã nói, rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mười điều lợi nên vì các Tỳ-kheo kiết giới. Từ nay giới này được nói như sau: ***“Tỳ-kheo nào cùng với một người nữ, một mình ngồi chỗ vắng, chỗ có thể hành dâm, Ưu-bà-di đáng tin thấy, nói một trong ba pháp, nghĩa là hoặc nói Ba-la-di, hoặc nói Tăng-già-bà-thi-sa, hoặc nói Ba-dật-đề. Nếu Tỳ-kheo đó công nhận như lời người Ưu-bà-di đã nói, thì nên tùy theo đó mà trị một trong ba pháp, gọi là pháp Bất định”***.

Một mình: Là một Tỳ-kheo, một người nữ chứ không có người thứ ba. **Chỗ vắng:** Là chỗ mắt không thấy. **Đáng tin:** Là người đã thấy bốn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chân đế, không vì mình, không vì người, không vì lợi mà nói dối. Ưu- bà-di: Là người nữ thọ ba tự quy, tuyệt đối chấm dứt với tà đạo.

Bất định: Một trong ba pháp chưa nhất định là pháp nào. Các Tỳ- kheo Thượng tọa nên hỏi Tỳ-kheo ấy: Thầy có đến nhà đó hay không? Nếu Tỳ-kheo nói có, thì chưa đủ yếu tố để trị. Thượng tọa nên hỏi nhẹ nhàng: Thầy cùng với người nữ, một mình ngồi chỗ vắng nói lời thô ác về pháp hành dâm dục phải không? Nếu nói không thì Tỳ-kheo Thượng tọa, Hạ tọa nên nói một cách tha thiết: Thầy nên nói thật, đừng nên nói dối. Như lời Ưu-bà-di nói có đúng hay không? Nếu nói: Như lời Ưu-bà-di nói là đúng. Như vậy tùy theo đó mới trị tội. Sa-di phạm Đột-kiết-la.

Giới bất định thứ hai là cùng người nữ ngồi chỗ trống thì trừ Ba- la-di, ngoài ra như trên đã nói.

Chỗ trống: Là chỗ mắt có thể thấy.
